

นักโทษ

เล่มเดียวจบ

บทประพันธ์ของ สุชาติ สิวะหะสาร
เขียนบทโดย ปิรชัชวาลย์ งามวิจิตร

ชายจอมสกละหาทางสยบตัว
ให้กับสวาทและเมีย อยู่ทั้งหมดย
แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดหวังกลับอับอาย
มันกลับต้องขอเป็นเช่น จอมขร!

ชายวัย 40 ปีเศษ ก้าวออกมาจาก
ประตูมิดชิดของเรือนจำ มาขึ้นขบวน
รถโดยสารแห่งอิสระภาพ ตัวเขามี
สวมเสื้อสีฟ้าพาดไหล่ข้างซ้าย!

แปล...ไม่ใช่ชะตาชีวิตเขารับผิด
กาทางใจเมืองหลวง มันไม่ใช่เทพ
ที่ชะตา พิศมัยอะไรเลย!

ที่นี่ที่เขาคิดจะไปอยู่ไม่ไกล
แต่เขา... ซึ่งก็ยอมรับด้วยทั้งแพง
เขาให้บอชังไม่สมารถใจ มันแพง
อะไรอีกอีก ทรมานใจอย่างบอกไม่
ถูก!

ต้องรู้กันบ้างถึงให้ทิบสาหรื
เลวๆ เพื่องเพื่อให้มันชั่วอยู่
และรับทรมานบอชัง!!

ต้องยอมแข่งเอาทศกัณฐ์เหยื่อ
 กำเพื่อข่มขู่รวมทุกข์กับสติบ ใน
 หอวังประมาธสามเมธธชา
 ไม่เกินหิเมธธ

หนังสือพิมพ์ได้ขอสงวนสิทธิ์ มี
 ข้าราชการสมเด็จ เห็นของของ
 ซึ่งไม่ลวชจะคิดว่าให้ของของ
 มั่นคงได้มาตั้งแต่เกิดมาจนทุกวันนี้

แต่ที่เสาวพระวัง
 อยู่ กำเพราะสาม
 ใต้ของกำปนาทที่เส
 หะใต้ของเพชฌัญชี่
 ใหม่ ใหม่จากวัง
 หนึ่งหน้า...

เราขอเชิญคุณของ
 ดีหมอบ หรือขอกลับ
 ไปหาคุณของ... แต่.....

แต่ของใช้ใหม่แต่.....
 เพราะของใช้ใหม่แต่.....
 เสวริกใหม่!

